

ԼԱՆՉԱԹԱՂԱՆԻԻ ԲՈՐԲՈՒԲՈՒՄ

Հեռաւոր ընթերցող մը, «Բուժանք»ի խմբագրութենէն կը խնդրէ ծանօթութիւններ լանջամաղանձատապի (*pleurésie avec épanchement*, սուլու սաթլիճան) մասին:

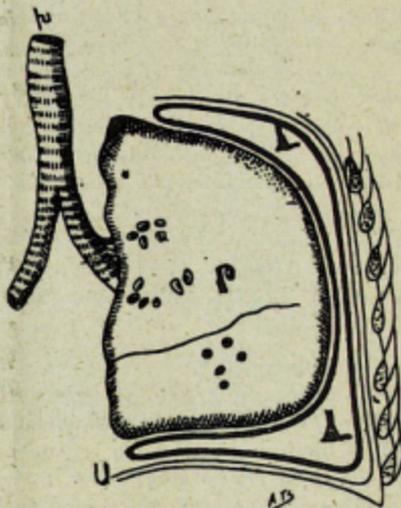
Կրնայ՝ երեւակայել այդ բարի ընթերցողը թէ որքա՛ն նեղը կը ձգէ մեզ: Հիւանդութիւններ կան որոնց վրայ հայերէն գրելը գո՛ւար է, որովհետեւ գիտական շատ մը բառեր պէտք է գործածել, որոնց հայերէնը կը խոստովանիմ թէ չեմ գիտեր:

Տեսնենք հիմա թէ ի՞նչ է լանջաթաղանթի բորբոքումը:

Թոքերուն վրայ կը դրուելի շատ նուրբ թաղանթ մը, լանջամաղանձը (*plèvre*): Այս նուրբ թաղանթը, որ երկու թերթիկներէ բաղկացած է, ամբողջովին կը պատէ թէ աջ և թէ ձախ թոքին ամէն կողմը: Բնական պայմաններու մէջ, երկու թերթիկները իրարու կպած են, երկուքին մէջտեղը պարապուրթիւն չկայ, բայց իրարու փակած չեն: Ահա այս թաղանթին երկու թերթիկներու ներքին, իրարու կպած երեսներու բորբոքումն է, որ կը կոչուի լանջամաղանձատապ: Այս բորբոքումը կրնայ ըլլալ սկզբնական (*primitive*) կամ երկրորդական (*secondaire*) իրիւ արտայայտութիւն կամ բարդութիւն ուրիշ հիւանդութեան մը:

Պիտի գրադիմ միայն ըսկզբնական լանջաթաղանթատապով, որ ամէնէն յաճախագէպն է և որ շատ անգամ կը բանայ դուռը շատ աւելի ծանր հիւանդութեան մը՝ թոքախտին:

Լանջաթաղանթատապը կը պատահի գլխաւորաբար երիտասարդներուն, նուազ յաճախ տղայոց կամ հասուն անձերու:

Պատկեր, որ ցոյց կուտայ, շատ հաւատօտ (շեմամիկ) Ա՛լ ինչպէս լանջամաղանձը կը պատէ նօրը:

Լ, լանջաթաղանթի երկու թերթիկները—Ս, ստոծանի—Խ, խոչափող, որ երկու գլխաւոր ցնցուղներու բաժնուելով կ'երթայ Թ, նոքերուն:

Պազը, խոնաւ պազը, որուն ընդհանրապէս ցրտառութիւն կ'ըսենք, սկիզբէն ի վեր այս հիւանդութեան գլխաւոր պատճառը նըկատուած էր, Բժշկութիւնը, հիմա՝ ցրտառութիւնը ընդունելով հանդերձ լանջաթաղանթատապին նպաստաւորող, երեւան բերող պատճառ, կը նկատէ թէ հիւանդին կազմին մէջ նախատրամադրութիւն մը պէտք է, որուն մերձաւոր կամ հեռաւոր արդիւնքն է թոքախտը:

Որո՞նք են նշանները:

Հիւանդութիւնը կը սկսի առանց մասնաւոր նշաններու: Յոգնածութիւն, ախորժակի կորուստ կը պատահին շատ քիչ անգամ: Տաքութիւնը ու դողը երկու առաջին նշաններն են, որոնք կը սկսին նուրբ, չոր ու յոգնեցուցիչ հազի մը հետ Բայց գլխաւոր նշանը՝ կողի սոսկալի ցաւ մըն է (*point de côté*) որ շուտով կը սաստկանայ: Շնչառութիւնը կը գժուարանայ ցաւին պատճառաւ: Հազը՝ որ կողն ու թոքերը շարունակաբար շարժման մէջ կը դնէ, սաստիկ կը տանջէ հիւանդը: Գոլ, տաքութիւն, չոր հազ ու կողի ցաւ, առանք են լանջաթաղանթի բորբոքման չորս գլխաւոր տեսանելի եւ զգալի արտաքին նշանները:

Ի՞նչ կը պատահի, այդ միջոցին, լանջաթաղանթին մէջ:

Ինչպէս ըսի, այդ թաղանթը կազմող երկու թերթիկներուն ներքին, իրարու կպած երկու երեսները կը բորբոքին և, իրրեւ հետեւանք, կը դոյանայ հեղուկ մը, որ հետզհետէ կը շատնայ, երկու թերթիկները կը բամբէ իրարմէ և կը լեցնէ պարապութիւնը, վարէն գէղի վեր: Հեղուկին քանակութիւնը փոփոխական է՝ քանի մը հարիւր կրամէն մինչեւ երկու լիտր: Որքան շատ ըլլայ, այնքան աւելի կը ճնշէ թոքը, եթէ աջ կողմն է, թէ թոքը և թէ սիրտը, եթէ ձախ կողմն է, և իրրեւ հետեւանք, կը գժուարացնէ շնչառութիւնն ու սրտի գործունէութիւնը:

Հեղուկին դոյացումը յաւելումը և թոքերուն վրայ ճնշումը, կ'արտայայտուին թոքերու բնական ձայներու զանազան փոփոխութիւններով, զոր բժիշկը կը գտնէ թափահարութեամբ (*percussion*) և ունկրնդութեամբ (*auscultation*): Այս նշաններն են որ մեզի թոյլ կուտան սուղել հիւանդութեան բնութիւնը, որովհետեւ արտաքին նշանները կրնան ուրիշ հիւանդութիւններու մէջ ալ տեսնուիլ: Բայց անտեղի է ծանրանալ անոնց մանրամասնութիւններուն վրայ:

Հեղուկը կրնայ ըլլալ յստակ, շիճուկի նման կամ արիւնալից և կամ թարախալից: Հիւանդութեան ընթացքը միայն կրնայ ցոյց տալ հեղուկին տեսակը: Ի պահանջել հարկին մասնաւոր գործիքով մը կարելի է քիչ մը հեղուկ դուրս քաշել և տեսնել:

Հիւանդութիւնը կը տեւէ քանի մը շաբաթ կամ քանի մը ամիս: Իր վերջաւորութիւնը շատ կը տկարացնէ հիւանդը:

Հիւանդութեան առաջին օրէն մինչեւ վերջը, հիւանդը մասնաւոր քննութեանց պէտք ունի: Իր տաքութիւնը ամէն օր պէտք է առնուի ու դրուի մասնաւոր թուղթի մը վրայ: Իր շնչառութեան արագութիւնը պէտք է նմանապէս նշանակուի Այս հիւանդութեան մէջ կրնայ 60-ի բարձրանալ, մինչ առողջ անձ մը 14 — 18 անգամ շունչ կ'առնէ: Մէզը ամէն օր պէտք է չափուի ու քանակութիւնը պիտի արձանագրուի: Մէզին մէջ պէտք է փնտռուի ալպիւս միներ քանի մը օրը անգամ մը:

Սենեակին օդը շարունակ փոխելու է, առանց հիւանդը մեղցնելու: Սենեակին տաքութիւնը 18—19 աստիճանը անցնելու չի:

Մարմինը մաքուր պահելու է: Ձեռքերը, դէմքը պէտք է լուալ դազլ ջուրով և eau de cologneով: Բերանը մաքրել, օրուան մէջ մէկ քանի անգամ: Կերակուրները մասնաւոր հսկողութեան կարօտ են: Առաջին օրերը, երբ հիւանդը շունչ չի կրնար առնել, ու տաքութիւնը բարձր է, կաթ ու գուրճ, պաղ ջուր, շաքարով կամ օշարակով, կը բաւեն: Քանի մը օր յետոյ, սկսելու է սնունդ տալ հիւանդին, առանց չափազանցելու:

Այս բոլորը որ և է հիւանդի համար կիրարկուելիք կանոններ և արուելիք խնամքներ են, որոնք կը դիւրացնեն բժիշկին գործը, որոնց ծառօթ պէտք է ըլլայ ամէն ոք և «Բուժանք» անշուշտ պիտի անդրադառնայ հիւանդները խնամելու արուեստին:

Գալով դարմանումին, այդ բժիշկին գործն է: Ան կուտայ պէտք եղած ժամանակ անհրաժեշտ դեղերը՝ նուազեցնելու համար ցաւը, պահսեցնելու համար հեղուկը կամ քաշելու համար զայն դործիքով: Կարելորդ յայն է որ հիւանդը և մանաւանդ շուրջիները կէտ առ կէտ կիրարկեն բժիշկին յանձնարարած դեղերը և գործադրեն անոր տուած խորհուրդները:

Երբ հիւանդը աղէկնայ, ամէն վտանգ չանհետանար: Լանջաթաղանթատապի բռնուող մէկը պէտք է քանի մը տարի առողջապահիկ կեանք վարէ, եթէ չուզի թոքախտաւոր ըլլալ: Որովհետեւ, ինչպէս ըսի, լանջաթաղանթատապ անցըողները ենթակայ են թոքախտ ունենալու, եթէ իրենց կազմը չզօրացնեն լաւ սնունդով, հանգիստով, մարզանքով, եւայլն:

ԲԺ. Պ. ՔՕԼՈՂԵԱՆ